

за погубленіе-то въ кое-то тѣ карать онѣзи кои-то сж подъ тѣхно-то вліяніе. И какъ могутъ тѣ да мыслить че ще имъ кажъть истинѣ-тѣ онѣзи, кои-то тѣ съ намѣреніе сж учили да лъжъть Откров. 21; 8—27.

ПЫТАНИЯ.

1. Що ще каже человѣкъ да говори истинѣ-тѣ!
2. Кажи единъ примѣръ, какъ единъ человѣкъ може да не говори истинѣ-тѣ, а пакъ да не е виновашъ за лъжъ.
3. Кажи единъ примѣръ, какъ единъ человѣкъ може да говори истинѣ-тѣ, и пакъ да е виновашъ за лъжъ.
4. Защо трбова истинностъ-та да ся раздѣли на дѣвъ отѣленія: За казванія и обѣщаніе?
5. Кога-то казвамы едно ибющо, какъ ще знаеме че ные не смы виновали за лъжъ.
6. Кажи съ свои думы случай-тѣ на Гіезія.
7. Кажи случай-тѣ на Ананія и Саифирж.
8. Какво ся научливамы отъ тыля случили?
9. Можемъ ли ные съ намѣреніе да измамимъ другого, безъ да блдемъ виновати за лъжъ?
10. Защо е лъжя, кашо кажемъ ибющо за истинно, кога-то незнаемъ да ли е истинно? — Дай единъ при-мѣръ на такъвъ лъжъ?
11. Дай единъ примѣръ на лъжъ коя-то става прѣзъ прѣувеличеніе?
12. Дай единъ примѣръ на лъжъ коя-то става прѣзъ умаленіе.
13. Дай единъ примѣръ въ кой-то има и отъ два-та тыля вида лъжъ. —
14. Дай единъ примѣръ на събышія казаны кашо ста-налы и така съединены съ другы събышія, що давать впечатленіе на лъжъ.
15. Дай единъ примѣръ на лъжъ, въ кои-то никоя рѣчь не е проговорена.
16. Да кажемъ че ибколко момчеша въ едно училище ще ся съгласяшь да излъжите учитель-ти си; ще ли това да бжде толкова лошо колко-то учитель-ти да излъже ученици-ти си?